

Ami a történelemkönyvből kimaradt

A történelemkönyvek alig-alig tárgyalják a közelmúlt eseményeit. A történészek még dolgoznak, kutatnak, az álláspontok különbözőek, a megítélés még nem mentes az indulatoktól.

Kornis Mihály írásai (Kérvény, István levele a Korinthusbeliekhez, Csillebérci napló, amelyben a csillebérci tábor helyezkedik el, Halleluja-részlet) – amelyek a darab alapjául szolgálnak – gyermeki nézőpontból tekintenek az elmúlt 50–60 évre. A valóság elemei kavarnak a képzelettel, torzulnak a dimenziók, a megélt, de ismeretlen keveredik az ismerős valótlanul, a „minden eladó” aluljáró hangulat, a mennyország áhítatával. Majd rendet csinál az idő, majd történelemkönyvi tananyaggá szelődül minden, de addig is ejtsünk szót ezekről a dolgokról!

Rendkívül érdekes beszélgetések kezdődtek a próbák során, amikor 1997 nyarán a Szerpentin Gyermekszínház tagjaival az előadást készítettük. Izgalmas kérdések vetődtek fel.

A játék színpadi megjelenítése is újszerű feladat volt. Ritmust, pontosságot, poentírozást, tipizálást követelt. Műfaját úgy tüntettük fel „bohócjáték”, és ez más játékstílust követelt, mint amelyekkel eddig a csoport találkozott. Sok fegyelmet kívánó közös munkát kellett elvégezni, de szükség volt egyéni színészi alakításokra, sőt személyiségekre, egyéniségekre is!

A csoport tagjainak egyik legkedveltebb darabja volt 8 éves közös munkánk során.

(Lassan feljön a fény. Angyalok kara szenténekeket énekel, Úristen vezényel, lábat áztat, filozófiai lexikont olvas. Becsapja a könyvet, szentének félbeszakad.)

Angyal 1.: Ki a végetlen űrt kimérted

Anyagot alkotván beléje

Mely a nagyságot s messzeséget

Egyetlen szóra hozta létre:

Hozsánna néked Eszme!

Angyal 2.: Ki az örökké változandót

S változatlant egyesíted

Végetlent és időt alkotva

Egyéneket és nemzedéket

Hozsánna néked Erő!

Angyal 3.: Ki boldogságot árjadoztatsz

A testet öntudatra hozva,

És bölcsességed részesévé

Egész világot felavatva

Hozsánna néked Jóság!

*(Úristen kiemeli lábát a vízből, int. Angyalok elviszik a lavórt, masszírozzgatja fáradt
bütykeit.)*

Úristen: Be van fejezve a nagy mű, igen

S úgy összevág minden, hogy azt hiszem

Év milliókig szépen elforog

Míg egy kerékfogát újítani kell.

(Lefekszik szunyókálni, Angyalok szenténekeket énekelnek.)

Kérelmező: *(A terem legmesszebbi csücskéből loholva, tülekedve, integetve, kiabálva.)*

Tisztelt Igazgatóság!!!

(Úristen felriad, szemüveg után matat, álmosan, értetlenül nézi a Kérelmezőt.)

Kérelmező: Hivatkozással alulírott igényjogelismerési kérelmének elbírálásával kapcsolatos nagyra becsült megkeresésünkre (Iktatószám 1909–70, ügyintéző: Szalkainé) az Igénybejelentőlapot a Kiegészítő Nyilatkozattal csatolom, ezennel visszaküldöm.

Úristen: *(átveszi az iratot, silabizálja)* Igénybejelentőlap az ie. 1957. évi 40. sz. törvényerejű rendelet alapján.

Angyalok Kórusa: *(belekíváncsiskodik az iratba az Úristen feje fölött.)* Mit akar?

Kérelmező: *(nagyon alázatosan)* 1909. december 9-én szeretnék megszületni Budapesten. Édesanyám Fekete Regina háztartásbeli *(bejön)*, édesapám Tábori Miksa mozgóügynök *(bejön)* legyen. Kérem továbbá, hogy feleségem Kis Kató bérelszámoló *(bejön)*, lányom Tábori Panka, tanuló *(bejön)* legyen. Unokákról, figyelembe véve elhalálózásom kívánt dátumát nem kívánok rendelkezni.

Unokák: *(beszaladnak, csalódottan kérdezzetik)* Nem? Nem?

Angyalok Kórusa: Meddig akar élni?

Kérelmező: 61 év 6 hónap 3 nap 2 perc 17 másodpercet kérek!

Úristen: *(silabizálja)* Megjegyzés: már több ízben nyújtottam be kérvényt a Tisztelt Igazgatóságához – ie. 80, illetve 1241, 1514, 1526, 1711, 1849 – mindeddig azonban hely hiányában elutasítottak.

Kérelmező: *(tanácstalanul álldogál, elfelejtkeznek róla. Angyalok újra énekelnek, dicsőítik az urat. Az énekeket az Úristen vezényli.)*

Angyalok Kórusa: Dicsőség a magasban Istenünknek!

Dicsérje őt a föld és a nagy ég,

Ki egy szavával hívta létre mindent

S pillantásától függ ismét a vég

Kérelmező: Most kérem hetedszer!

Angyalok Kórusa: Minek? Minek? Minek?

(Általános tanácstalanság, szentének abbamarad.)

Kérelmező: 61 év ugyebár nem sok, és ha a Tisztelt Cím szíves jóindulatát megnyerhetném úgy én a bizalommal e rövid idő alatt is élni fogok.

(szenténekek szólnak úgy tűnik újra elfelejtkeztek róla)

Kérelmező: Én az élet fájából nem ettem

Arasznyi lét, mi sietésre int.

Lucifer: Minden mi él egyenlő soká él,

A százados fa s egynapos rovar.

Eszmél, örül, szeret és elbukik

Midőn napszámát s vágyait betölté.

Nem az idő halad mi változunk.

(Lucifer az Úristen kezébe nyomja az elhullajtott iratot. Úristen leinti a kart, újra olvas.)

Úristen: Kiegészítő nyilatkozat. Alulírott büntetőjogi felelősségem tudatában kijelentem, hogy mint kiskereskedő, tehergépkocsi-vezető, anyagbeszerző-helyettes, anyagbeszerző szeretnék a Magyar Királyság, Tanács-Magyarország, Csonka-Magyarország, Apostoli Kormányzóság, Kárpát-Duna Nagyhaza, Magyar Népköztársaság hasznos tagjává válni.

Kérelmező + Úristen: I. Ferenc József, Gróf Károlyi Mihály, Kun Béla, Horthy Miklós, Rákosi Mátyás, Kádár János stb. kormányát tisztelni fogom, törvényeit becsülettel megtartom.

Kérelmező + Úristen: *(egymás szájából kapkodják a szavakat eszeveszett tempó)* Az osztrák, a német, szovjet Himnuszt továbbá a Gotterhalte, Giovienezza, Erika, Ha a föld Isten kalapja, valamint a Szózat, Fel vörösök proletárok, Internacionálé című dalokat vigyázzállásban hallgatom végig.

(Úristen elégedetten bólogat, magához inti a Kérelmezőt, az menne is, de újra és újra megszólal valamelyik Himnusz és így neki is, az Úristennek is, valamint minden jelenlévőnek vigyázzállásba kell merevednie. Egy ilyen vigyázzállásnál Bolyongó bejön, térképet nézegetve és megkérdezi angolul.)

Bolyongó: Tessék mondani, merre van Európa?

(Mindenki kétségbeesetten jelez neki, hogy ne szóljon, álljon ő is vigyázzba, de nem érti. Értetlenül elmegy, arra amerről jött. Végre összetalálkozik Kérelmező az Úristennel, kézfogás, protokolláris puszi.)

Kérelmező: Életemben különleges kérésekkel a Tisztelt Igazgatóságot nem fogom zaklatni, halálomba pedig előzetes értesítés mellett, vagy anélkül is belenyugszom. A reményben, hogy kérésem értő fülekre talál, maradok, aki leszek...

(Születés játék. Úristen orvosként segítkezik.)

Kérelmező: Oáá... oááá...

Úristen: *(a boldog mamától kérdi)* Neve?

Mama: Tábori István

Angyalok kórusa boldog Allelujába kezd.

Zene: katonai induló

(A színpadon lévők masíroznak, átrendezik a színpadot, Tábori Istvánt és Kis Katót két csapat két felől vezeti. Összetalálkoznak egy fénykörben. Mindenki körbeül, ők középen.

Tánc. Csárdás Horthy Miklós katonája vagyok című dalra – udvarlás.

– Kis Kató című dal – búcsú – menni kell a háborúba.

Angyalok elvezetik őket a fénykörből, Úristen kikapcsolja a fénykör lámpát. Sötét.

Háború zajok: lövések, repülőgépek, bombázás. Csend.

Világos. Úristen már újra a helyén angyaloktól körülvéve. Angyalok most vidám gyerekdalokat énekelnek, Úristen pöttyös bögréből kakaót iszik. Egyik angyal levelet hoz.)

Úristen *(olvassa a levél első sorát):* István levele a Korinthusbeliekhez

T. István: Sürgősen tudatom veletek, hogy mi is szereztünk magunknak egy országot, már be is költözködtünk és szerencsésen túl vagyunk a történelmen is.

T. Istvánné: Mi a hazánkat Magyarországnak hívjuk, de ezt nem lehet kimondani úgyhogy külföldön „Hungária” néven fogjuk bejegyeztetni, annál is inkább, minthogy ilyen nevű pezsgő ismert és nem is rossz márka.

T. István: Nem akarom fájdítani a szíveteket, de országom kiköpött Mennyország...

T. Istvánné: Van benne kis Ruszwurm, Emke, Balaton

T. István: ...és a Himnuszt Kölcsey Ferencsel íratam.

(Unoka 1. bejön a fénykörbe.)

Unoka 1.: Isten, áldd meg a magyart

Jó kedvvel, bőséggel,

Nyújts feléje védő kart,

Ha küzd ellenséggel

Balsors akit régen tép,

Hozz rá víg esztendőt,

Megbűnhődte már e nép

a múltat s jövődőt!

(Nagyon szépen mondja, mindenki felállva figyelmesen hallgatja. Mikor T. Istvánné belekotyog Unoka I még a fénykörben marad.)

T. Istvánné: Főváros persze Budapest. Villamosok sárgák, talaj aszfaltozva.

T. Panka: Itt mindenki úgy táncol, ahogy én fűtyülök! *(fűtyül)*

T. István: Különben itt küldöm Magyarország történelmét, csak azért, hogy lássátok, mik vannak.

(Unoka I. átveszi a további levél darabkákat, a történelmet, kimegy a fénykörből, és átadja egy Angyalnak. Angyal továbbadja az Úristennek. Ezen játék közben a Bolyongó bebolyong a fénykörbe. Hunyorog, zavartan megkérdezi németül.)

Bolyongó: Tessék mondani merre van Európa?

(T. Panka labdát dob hozzá, majd a labda kirepül a színpadról, Bolyongó utána megy.)

T. Istvánné: A teremtés első napja vasárnapra esett, és jó sokáig aludtunk.

(Unokák + Angyalok gyerekdalt énekelve behoznak egy nagy takarót. T. István és T. Istvánné amögött, alatt hancúroznak, majd beszalad T. Panka. T. István a testek halmazából, és a takaróból kikeveredve.)

T. István: Tízkor aztán beszaladt a gyerek, bebújt közénk a paplan alá és meghallgattuk a Csimm-Bumm Cirkuszt.

(Csimm-Bumm Cirkusz betét a fénykörben Az ismert Csimm-Bumm Cirkusz dalra két bohóc egy bohóc tréfát ad elő. A bohóc tréfán nagy röhögés. Úristen és Angyalok is röhögnek + a Tábori család.)

T. István: Elég gyerekek! Ma még a történelem is ránk vár! Szeretném hallani, ki mit akar, csak súgja a fülembe, hogy mi a szíve vágya! Teljesítve lesz!

T. Panka: Apa! Legyünk világhatalom! Vezessük be a rágógumizást! Ne legyen soha többé tizennyolc éven felüli film!

T. Istvánné: Pista, én nem akarok beleszólni, rád bízom, de azt előre kikötöm ebben a lakásban forradalmárok nem lesznek! Nekem minden forradalom után évekig takarítani kell.

T. István: Anyukám! forradalmárok nélkül ez a dolog nem fog menni!

T. Istvánné: Ha lesznek, válunk.

T. István: Édes kis életem, jól van, tudod mit? Ha már kezembe került a történelem, úgy formálom, ahogy nekem tetszik.

(Szignál a Csimb-Bumm zenéből. Könyves Kálmán bejön.)

T. István: Hát jól van Kálmán, akkor megegyeztünk. Tehát osztalék negyedévenként, korona, alma, jogar postán jön, ja, és persze boszorkányok azok nincsenek!

K. Kálmán: De vannak!

T. Istvánné: Nincsenek Kálmán!

K. Kálmán: Vannak!

T. István: Megbolondultál?

K. Kálmán: Te bolondultál meg! Az újságos, a villanyszámlás, a közért eladók. Ezeket máglyára kell rakni az Oktogonon mindenki szeme láttára! Okulásul!

T. István: Talán igazad van, de ha a trónra akarsz jutni, sürgősen felejtsd el, amit tudsz!

K. Kálmán: Én egy echte magyar király, szent koronával a fejemen dédelgessen a bűnt? Hiszen ezek a vérünk szívják! Legalább az inkvizíciót!

T. Istvánné: Nem lehet, Kálmán!

T. István: Európa sötét a te eszméidhez!

(Bolyongó közben bebolyongott Panka labdáját hozta vissza. Meghallotta az Európa szót, felcsillanó szemmel kérdezi latinul.)

Bolyongó: Tessék mondani merre van Európa?

K. Kálmán: AjvÉ Pista. A végén mi leszünk a legpocsékabb nemzet. *(Bolyongót is magával hívva elmegy. Mátyás a másik oldalon be. A Csim-Bumm szignál szól...)*

T. Istvánné: Jól vagy Mátyás?

T. István: Mondd apukám, akarsz te király lenni?

Mátyás: Akar a félszemű Dönci!

T. Istvánné: Gondold meg Matyikám!

Mátyás: Csak azt szeretném tudni, mi ebben a gáz?

T. István: Kisfiam, itt nincs gáz! Ez a magyar újjászületés, nem érted? Te leszel az általános népünnep! Mátyás az igazságos!

Mátyás: Na jó. Tegyük fel, hogy én leszek a király. És akkor mi a téma?

T. István: Téma? Szép olcsó Magyarországot, pénzt a kereskedőknek, tyúkokat a diplomatáknak, és hagyni az embereket kicsit élni... Évente egyszer séta álruhában. De ne félj mindenki tudja, hogy te vagy az.

T. Istvánné: Úgy fogsz élni, mint Marci Hevesen.

T. István: Nem kell?

Mátyás: De hát én nem tudok kormányozni?!

T. István: Isten ments! Olyasmi eszedbe se jusson! Itt akarsz te okos lenni? Magától is elmegy ez az ország, majd meglátod!

T. Istvánné: Akkor aláírod? Matyikám!

Mátyás: Mint a sicc!

T. István: Anyád neve?

Mátyás: Szilágyi Erzsébet.

T. István: Apád neve?

Mátyás: Hunyadi János.

T. István: Végeztünk.

T. Panka: Így jöttek mentek a kuncsaftok.

(Árpád bejön, mögötte a Hétvezér – egy személyben. A szignál szól.)

T. István: Most bejössz szépen a hét vezérrel: Álmos, Előd, Ond, Kond, Tas, Huba, Töhötöm...

(Hétvezér be.)

Hétvezér: Egy emberként állok mögötted főnök!

T. István: ...elfoglaljátok az országot, gyepekjelölés, utána szabadrablás. Gyulának adjatok oda egy országrészt, Csepelnek egy szigetet. És kössetek vérszerződést! Ez nagyon fontos, ne felejtsd! Érződjék egy kicsit a magyar virtus!

Árpád: Árpádföld is lesz?

T. István: Lesz, de ne kapkodj! Bírd ki! Egyelőre csak induljon be az ország, legyünk szalonképesek Európában!

(Bolyongó átrohan a színpadon. Árpád el.)

T. István: Mintha még hiányozna valami a teljességhez, valami kis apróság.

T. Istvánné: Pedig a történelemnek vége.

T. István: Emberem sincs hozzá...

T. Istvánné: Pénzem se...

T. István: Rájöttem! Rájöttem! 1945 után Magyarországon szocializmust kell bevezetni!

T. Istvánné: Végre élünk Pista! Ó élni, élni mi édes, mi szép!

T. István: És úrnak lenni mindenek fölött, kisanyám!

(Sötét. Mint a mókus fenn a fán... – zene. Minden szereplő egy menetbe áll össze, masíroznak, énekelnek. Úristennek átadják a naplót. Úristen engedélyt ad a felolvasására.)

Úristen: Csillebérci napló, amelyben a csillebérci tábor helyezkedik el.

(Mindenki helyet foglal, az úttörők 12 pontját mondják kórusban.)

Kórus: 1. Az úttörő hű gyermeke a hazának, a Magyar Népköztársaságnak.

2. Az úttörő erősíti a népek barátságát.

3. Az úttörő híven teljesíti kötelességét, és önként szolgálja a közösséget.

T. Panka *(naplót ír):* Csütörtök. Ma jó napom volt. Egyszer csak csöngettek. Levelet kaptunk, a levélben ez állt:

Angyal 1.: *(Ő a levél.)* Kedves Pajtás! A „Vörös csütörtök, vérvörös péntek” úttörő szavalóverseny nagy budapesti döntőjében elért első helyezésed jutalmaképpen kéthetes csillebérci táborozáson vehetsz részt. A táborhelyed a „Dolgozó Népek Fegyverbarátsága 2.” kultúrtábor.

Jelentkezési hely: június 20., 10 óra – Csillebérci parancsnoki iroda. A dolgozó népért a hazáért előre!

Kórus + Panka: A dolgozó népért a hazáért előre!

(Angyal eltűnik.)

Kórus: 4. Az úttörő ahol tud segít!

5. Az úttörő jókedvvel dolgozik és megbecsüli mások munkáját.

T. Panka: Hurrá nagy nap ez a mai!

T. Istvánné: Ez a dicsőséghez vezető út első lépcsője!

Kórus: *(Mondják tovább a 12 pontot altatószerűen. Közben játék T. Panka aludni készül, de nem tud elaludni. T. Istvánné újra és újra enni hoz neki Panka eszik.)*

6. Az úttörő mindig igazat mond és igazságosan cselekszik.

7. Az úttörő szereti szüleit, tiszteli tanítóit és az idősebbeket.

8. Az úttörő igaz hű barát.

9. Az úttörő bátor és fegyelmezett.

10. Az úttörő edzi testét és fejleszti tudását.

11. Az úttörő szereti és védi a természetet.

12. Az úttörő őrzi csapatának jó hírnevét és a vörös nyakkendő becsületét.

T. Panka: *(teliszájjal mondja)* Vasárnap. Nem tudok elaludni. Már háromszor megvacsoráztam. Holnaptól a csillebérci tábor lakója leszek. Anyukám megérdeklődte, a táborban szavalni is kell. Én nyerem meg! Viszem: Beszélgetés Lenin elvtárral – Majakovszkij verse és József Attila: A kanász. Anyukámmal gyakoroltuk. Szerinte azt, hogy „homloka ráncában az emberiség, hatalmas homlok, hatalmas ész”

(Elalszik, álmójáték zene indul, fényváltás, a színpad sötét lesz egy imbolygó fejjégp furcsa képeket szakít ki a sötétből. A szereplők mozgása lelassult, szinte úsznak, lebegnek.)

T. Istvánné: Harsányan kell mondani! Harsányan kell mondani!

Angyalok Kórusa: *(Közben Úristent beállítják Lenin pózba, fejébe sapkát húznak, kezébe hatalmas vörös zászlót adnak.)* Harsányan kell mondani! Harsányan kell mondani!

(Magnó bejátszás Lenin hangja.)

T. Panka: (Felriad álmából.) Úgy kell mondani, hogy az emberiség után elgondolkozok és aztán kicsit a fejemet rezegtetve: hatalmas homlok – szün – hatalmas ész.

T. Panka: *(visszaalszik)*

Angyalok kara: *(Körbetáncolja Pankát, fej-rezegtetve mondják.)* Hatalmas homlok –
szün – hatalmas ész.

T. Panka: *(Kis párnájával együtt Lenin elvtárs Úristen lábához kuporodik. T. Istvánné a
vörös zászló másik végét lengeti, és kacéran integet az Úristennek.)*

Ketten vagyunk most, Lenin meg én,
Lenin, mint fénykép szobám falán.
Száját harsány szó feszíti szét...

Úristen: Az én falkám olyan falka,
Ondolálva van a farka
Orrukban csak magyar mód
csillog egy kis aranydrót.

T. Panka: *(Riadtan felsandít az ordító Úristenre.)*

Bajusza mereven fölfele néz
homloka ráncában az emberiség
hatalmas homlok, hatalmas ész.

Angyalok kara: *(Áttáncolnak a színen, mögöttük Bolyongó is bejön.)*

Hatalmas homlok – szün – hatalmas ész.

Bolyongó *(oroszul):* Tessék mondani, merre van Európa?

T. Panka: *(Feláll, hősi pózba vágja magát, gesztusát követve Bolyongó bizonytalanul
kimegy a színpadról, Panka szaval.)*

Ön nélkül sokan eltévedtek már,
ezen a mi földünkön, itt körülünk
s körös-körül igen sok gazember jár.

Úristen: *(Megsimogatja Panka fejét, furulyát vesz elő.)*

Van egy semmi kis furulyám

nem nőtt az, csak datolyafán.

Azt ha fúvom hull a makk,

a fák táncra állanak... *(Furulyázik: hegyek között, völgyek között. Angyalok Kara, unokák, Panka, T. Istvánné énekelnek Az ő énekük harsány gépzenébe megy át. Vonatoznak, menetelnek közöttük tör utat Panka.)*

T. Panka: Hétfő. Itt vagyok a táborban. A tábor nagyon szép tiszta. Látszik, hogy gondosan takarítanak. Minden fehérre van meszelve, a szemétkosár is.

(Az állandó körjáték, vonatozás menetelés elsodorja.)

Rajvezető: Napirend: 7 óra ébresztő, reggeli torna. 8 óra reggeli utána evőeszköz tisztítás 9–11 tábor szépítés, körlet takarítás, 11–2 művészeti foglalkozás.

T. Panka *(előbújik):* Na, ennek örülök!

(Rajvezető + Kislány unokák énekkarba rendeződnek előadják a Varsaviankát.)

Rajvezető: 2 ebéd evőeszköz tisztítás, 3–5 csendes pihenő, 5–7 szabadfoglalkozás vagy szórakoztató kötött program, pl. barátkozás más országok fiataljaival.

(Demonstrációs gyakorlat a Fel ifjúság a szocializmusért dalra.)

Rajvezető: 7–8 vacsora, mosdás, 8–9 Tv-nézés.

T. Panka: Pont amikor a híradó megy, a film meg mindig tízig tart, ez így nem lesz jó!

Rajvezető: 9 takarodó.

T. Panka: Szerda. Ma reggel kihirdették napiparancsba, hogy körletszépítési verseny indul a sátorok között. Az első helyezet sátor indul a Nagytábor zsákba futási és lepényevési versenyén, ahol az első díj óriási meglepetés. Én nem szeretném, ha nyernénk, mert én nem tudok zsákba futni, és mindenki rajtam fog röhögni.

(Ének, játék, fásult unott.)

T. Panka: Csütörtök. Ma ebéd után rókáztam. A csajkát nem lehet kitisztítani. Bűdös is, akármit csinálok. Amikor eszek, arra gondolok, hogy jaj de jó, jaj de finom, pedig nem is igaz!

(Ének, játék, még fásultabb még unottabb.)

T. Panka: Péntek. Aki akar szaval, és megbírálgatjuk egymást. Én nem merek jelentkezni, mert félek, hogy belesülök. Pedig még sohasem sülttem bele. Remélem, nem fogok sírni, bár egyszer már sírtam, csak úgy.

(Magnó zene vidám, dübörgő, a színen a gyerekek mozdulatlanul maguk elé merednek.

Úristen egyiket-másikat hívná, mozgatná, de „az Istennek sem” mozdulnak.)

T. Panka: Szombat. A fenekemre pattanások jöttek. Nagyon viszket, és vakarni kell, bár nem szabad. Kihívtak szavalni, hátha akkor nem vakaródzom. Majdnem sírtam, de aztán mégsem. A Kanászt mondtam, mert az elég rövid és mindig nagy siker, de belesültem ott, hogy – azt ha fúvom hull a makk... – *(Úristen újra játszani kezd, Pankának fújja vigasztalásul)* súgtak, de nem hallottam, mert a fülem éppen csöngött. Haza akarok menni... haza akarok menni... haza akarok menni...

(Úristen furulya játéka abbamarad. Az Úristen is tanácstalan. Kézen fogja Pankát és elindulnak...)

Hirdetés szövegek hangoznak valóságosan és magnóról Úristen és Panka erre arra lépeget nem találják az utat.)

– Hello baby!

– Hello boy!

– Hogy vagytok, urak?

– Ti a fületeken ültök, vagy mért nem szellőztettek?

- Nézzetek ide, viri a varázslat, piri a parádé!
- Már megint micsoda kupleráj van itt, oda lett a rend és béke!
- Például ehhez mit szólsz?
- Próbáld fel, iszonyatosan ronda, de ha neked ez kell!
- Bum-bum, csili, bum-bum!
- Ez sem akármilyen! Népség-katonaság fojtogatja egymást érte, most ez a divat!
- Bruhaha Kelemen, hogy kerül ide sróf? Egymást srófoljátok egész nap?
- Ez maga a csoda! Egyszerre lehet vele krumplit aprítani és kávéfőzni!
- Rádiót is lehet kapni, elemes, de lehet, hogy az elemet kilopták belőle.
- Nem lopták ki! Ez maga a tökély!
- Halló, halló! Halló, itt rádió! Rádió Budapest!
- Halló tata, mizujs? Hogy vagy? Utálsz? Ne utálj, mert visszautállak!
- Próbáld összeütni, és akkor összeütődik! Minden hülye ezt játssza a suliban.
- Micsoda hőség! Atyaúristen, ilyen még nem volt: februárban tombol a nyár, augusztusban meg majd havazunk.
- Nesze lufi, el is felejtettem, fújd fel! Csak fokozatosan jutnak eszembe a dolgok!

T. István: Teljesen el vagyok telve, gyerekek! Ahogy jöttem haza a hetesen, csak kapdováltam a fejemet, nem akartam hinni a szememnek, kivirultunk, kivirágoztunk, kivilágították a kirakatokat! És lehet öltözni, lehet telefonálni, mintha teljesen Európában volnánk!

Reggel még semmi sem volt, csak Opera-rúzs és Opera-kölni, most meg be kell szarni annyi újság van, hogy vettem belőle vagy húszat, egész rahedli, elalvás előtt fogom őket kitanulmányozni, végre ott tartunk ahol kell! Most kéne kimenni a Vidám Parkba. és előlről kezdeni az egészséget, fiatalon, de negyed hat van és nyugdíjba megyek.

Most jön el a Kánaán, mikor a bőség, mikor a mindenki, mikor a szellem...

(Bolyongó bejön, tört magyarsággal kérdezi az Úristentől.)

Bolyongó: Tessék mondani merre van Európa?

(Úristen tétován mutat a nézők háta mögé. Bolyongó mosolyogva köszöngeti, elindul.

Úristen gondol egyet, arca felderül, Bolyongó után küldi Pankát. Bolyongó és Panka kézen fogva határozottan elindul. Angyalok Kara boldog Hallelujába kezd.)